

Bart Renaer & Ana-Magdalena Zainea

*In de greep van een
light-psychopaat*

Bevrijd jezelf en leef het leven
dat jou toebehoort

WITSAND UITGEVERS

Inhoud

Inleiding	5
1 Wie is de light-psychopaat?	11
2 Hoe herken je een light-psychopaat?	18
3 Wie is de prooi van de light-psychopaat?	52
4 Waarom wordt men een prooi van een light-psychopaat?	66
5 Een wereld vol met allerlei soorten ‘paten’	77
6 Wat als jouw baas of collega een light-psychopaat is?	81
7 Hoe bescherm je je kinderen tegen hun psychopate ouder?	99
8 Wat doe je als je ouder een light-psychopaat is?	116
9 Wat doe je als je het slachtoffer bent van ‘gaslighting’?	138
10 Wat is het verband tussen een light-psychopaat en de lichamelijke klachten van zijn prooi?	149
11 Wat als de prooi ademnood heeft?	158
12 Wat is de rol van de light-psychopaat in gevallen van zelfmoord?	167
13 Waarom moet men voorzichtig zijn met sociale media?	179
14 Hoe belangrijk is het netwerk in het leven van de prooi?	187
15 Hoe ga je om met potentiële light-psychopaten?	207
16 Wat is jouw weg naar geluk?	224
17 Wat is het allersterkste wapen tegen een light-psychopaat?	248

Inleiding

Dit boek is geboren uit de gesprekken met onze coachees en trainees, maar ook uit diverse ervaringen die wij hebben opgedaan, elk van ons afzonderlijk, in de loop van ons leven.

Wij zijn Ana en Bart, geliefden, ouders en samenwerkingspartners. Bart is psycholoog en bemiddelaar in sociale en familiale zaken. Ik, Ana, ben bachelor Culturele en Maatschappelijke Vorming en astrologe. Ons samenzijn is begonnen in 2008 en ondanks de vele obstakels op de weg is onze band in de loop van de tijd alleen maar sterker geworden.

Als deel van een nieuwsamengesteld gezin hebben wij ons in eerste instantie verdiept in complexe scheidingen. Veel van de ouders die wij coachten hadden aan de andere kant te maken met een ouder die niet in staat was zich in te leven in hen of in hun kinderen. Voor dit soort mensen hadden we later ook een naam. Zij waren de *light-psychopaten*, een lichtere versie van de echte psychopaat.

We moeten toegeven dat we er alleen met de ervaringen vanuit onze cliënten niet toe waren gekomen om dit boek te schrijven. De motivatie lag bij ons beiden veel dieper en veel dichterbij ons hart. Wij beiden hebben in de loop van ons leven met *light-psychopaten* te maken gehad. Vanuit ons standpunt is de *light-psychopaat* een van de meest vreselijke creaturen van deze beschaving.

Hoe kan je anders kijken naar een mens die alleen gericht is op de psychische mishandeling van zijn medemens?

Toch is onze westerse maatschappij helemaal afgestemd op deze *light-psychopaten*, want, zie je, dit zijn de mensen die slagen omdat ze over lijken durven te gaan. Deze mensen zijn degenen die gewaardeerd worden in een bedrijf. Niet de integere, maar de gewiekste, niet de authentieke maar de meest aangepaste.

We leven met z'n allen in een light-psychopaten-maatschappij, daar waar de zwakken moeten voldoen aan de regels van de sterken. Het is en blijft een wreed spel, hetzelfde spel dat wij al duizenden jaren spelen, want er is niets nieuws onder de zon.

Maar deze relaties – hoe destructief ook – hebben ons iets geleerd en ondanks hun destructiviteit hebben light-psychopaten ons ook iets te bieden.

Doordat ze ons tot onze limiet gingen drijven zijn wij durven opstaan. Hadden zij dat niet gedaan, dan waren wij in onze comfortzone gebleven, hadden we nog steeds reactief geleefd en vanuit impulsen. Wij zijn deze mensen daarom zeer dankbaar. Pas nadat we hun zwarte energie hebben leren kennen, hebben we ons eigen licht durven omarmen. Zij waren de triggers op weg naar ons geluk. Misschien hebben ze op hun eigen manier hun rol gespeeld in dit grotere theater spel dat leven heet.

De voorbeelden die wij hier in het boek gebruiken zijn zodanig geschreven dat niemand een concrete persoon kan herkennen in een verhaal. De mensen of situaties die wij hebben gebruikt voor onze voorbeelden zijn anoniem en zullen altijd anoniem blijven. We danken op deze manier de mensen die bijgedragen hebben aan de totstandkoming van dit boek.

Niet al onze light-psychopaten zijn hier in dit boek behandeld. Sommigen zullen voor altijd in de anonimiteit blijven. Deels uit een vorm van respect voor de draadjes die ons nog aan elkaar binden. En deels omdat zij ook maar mensen zijn – diep gekwetste mensen – mensen die hun verbinding met hun kostbaarste schat hebben verloren – hun ziel.

In dit boek wijzen we de light-psychopaat aan met het mannelijke voornaamwoord 'hij'. Door 'hij' te gebruiken willen wij op geen enkele manier aangeven dat light-psychopaten alleen mannen zouden zijn. De light-psychopaten kunnen zowel mannen als vrouwen zijn. Deze vorm van schrijven hebben wij alleen gekozen om het lezen te vergemakkelijken. Daar waar in dit boek de light-psychopaat als 'hij'

wordt aangeduid, bedoelen wij ‘hij of zij’, behalve in de voorbeelden uit onze praktijk waar het verhaal over een specifiek geslacht gaat.

Bart was initieel begonnen met het schrijven van dit boek en ik, Ana, zou later in dit proces van schrijven instappen. Schrijven aan dit boek heeft voor ons heel wat zaken duidelijker gemaakt en we zijn op deze manier gedwongen geweest om hier en daar echt keuzes te maken. In de loop van de tijd hebben we soms zelfs uitlopende visies ontwikkeld rond de light-psychopaat.

Ik, Ana, ben beginnen te schrijven aan dit boek omdat ik mijn eigen visie op de problematiek van de light-psychopaat wilde geven. ‘Over de light-psychopaat en veel meer’ – zo zou ik dit boek hebben willen noemen als het alleen aan mij lag. ‘Veel meer’ omdat light-psychopaten ons in wezen uitdagen om kleur te bekennen. Schrijven over dit onderwerp bracht mij op een punt dat ik niet alleen over de light-psychopaat wilde schrijven, maar over ‘veel meer’.

Tijdens het schrijven aan dit boek realiseerde ik me dat niet alleen de light-psychopaten een gevaar zijn maar ‘veel meer’. Dit ‘veel meer’ zijn onderwerpen waarover ik niet langer kon zwijgen.

Ik ben opgegroeid in Roemenië onder de communistische dictatuur. Waarschijnlijk heeft dit een grote stempel gedrukt op mij, want ik kon zwijgen als geen ander. Het was niet het ‘zwijgen’ van ‘ik heb niks te zeggen’ maar meer het ‘zwijgen’ van ‘ik wil in leven blijven’. Maar zwijgen hoeft niet meer! Daarom dat ‘veel meer’ achter de light-psychopaat. Want daar waar light-psychopaten verschijnen is niets meer vrijblijvend.

Ik zag met hoeveel toewijding Bart aan dit boek schreef. Anders dan ik schreef hij op een zeer gedisciplineerde wijze. Ik daarentegen schreef chaotisch. Ik heb altijd bewonderd hoe Bart structuur in mijn chaos kon brengen. Met mededogen! Iets wat ik blijkbaar nodig had en waar ik geen weerstand aan kon bieden.

Bart en ik zijn twee extremen, misschien functioneren wij daarom zo goed samen. Ik ben zeer creatief, chaotisch (met uitzondering van

onze administratie) en zeer gevoelsmatig. Ik voel dus ik besta! Dat is mijn motto.

Bart, integendeel, is zeer realistisch, gestructureerd (met uitzondering van onze administratie) en rationeel-intuïtief. Hij denkt dus hij bestaat! Dat is, denk ik, zijn motto!

Dit maakt ons zeer complementair.

In onze aanpak van de coaching en training is Bart de brenger van de structuur en ik van de chaos. Naar mijn mening en ervaring is deze chaos tot op zekere hoogte noodzakelijk. In onze coachingsessies bijvoorbeeld brengt ze het gesprek op een onverwachte en verrassende plek. Ze maakt plaats voor inzichten.

In onze aanpak en visie op de light-psychopaat, maar vooral betreffende de strategieën, hebben Bart en ik uiteenlopende meningen. Dit maakt dat ik in een coaching of training soms mijn mening naast de mening van Bart leg. Soms uit ik ze luidop maar andere keren kies ik ervoor om gewoon te zwijgen. Ik weet inmiddels dat sommige meningen over de aanpak van de problematiek van de light-psychopaat momenteel niet verenigbaar zijn. Daar waar Bart een zeer uitgesproken en resolute houding heeft over een aanpak, ben ik juist milder en heb vooral veel begrip. Maar ik zie ook dat het alleen met mildheid en begrip niet verder kan. Zeker als het gaat over light-psychopaten. Sommige bruggen moet men achter zich kunnen verbranden wil men vooruit kunnen.

Wij zijn zeer verschillend en van daaruit komt ook mijn input in dit boek. Daar waar de visie van Bart duidelijker uit te beelden is in zwart-wit, vind ik mijzelf eindeloos zwemmen in duizenden tinten van grijs. Ik begrijp iedereen, ik begrijp de light-psychopaat en ik begrijp de prooi. Ik begrijp de wanhopige en ik begrijp de dader. Dit omdat ik het vermogen heb om me te verplaatsen in mensen. Dit teveel aan empathie maakt dat ik soms afstandelijk overkom. Ik kan niet een andere benaderen zonder mijzelf een beetje te verliezen. Ik kan het nu tenminste nog niet, maar wie weet, in de toekomst misschien wel!

Bart en ik doen de coachings en de trainingen samen. Bart leidt het gesprek, ik luister en observeer. Deze materie van de light-psychopaat is meer Bart zijn ding. Iedereen kan dat zien. Ik heb natuurlijk ook mijn eigen ervaring met light-psychopaten, soms meer dan mij lief is. Mensen die van nature wat sensitiever zijn en zichzelf met moeite kunnen afgrenzen zijn als een magneet voor allerlei soorten ‘-paten’.

Tijdens het werken met cliënten heb ik soms het voorrecht om inzichten te ontvangen die het verstand overstijgen. Misschien komt dit omdat ik hoogsensitief en zeer empathisch ben, of alleen omdat ik een vrouw ben en complementair ben aan Bart. Hoe dan ook zijn deze inzichten zoals ‘a touch of chaos’. Ze brengen de nodige ‘aha’s’ aan de coachees of trainees. Meestal gaat het over iets fundamenteel tegenovergestelds aan wat er besproken wordt. Hoe dan ook, het werkt!

Ik heb lang moeten zoeken naar wat mijn doel hier op aarde was. Ik heb veel beroepen afgewisseld, in eerste instantie omdat ik alleen reactief handelde en daarna omdat ik echt niet wist wat ik wou. Nu ik mijn levenstocht beter begrijp, kan ik zeggen dat er een rode draad in al mijn zoeken zat.

Ik begon bijvoorbeeld als grafisch vormgeefster in mijn thuisland Roemenië. Dat helpt mij nu om ons drukwerk en onze website vorm te geven.

Later, toen ik in Nederland leefde, studeerde ik voor bachelor of Social Work. Ik wilde ‘werken met mensen’. Wat precies, wist ik toen nog niet. Later zou blijken dat mijn eigen talent niet in opleidingen en kwalificaties zat maar meer in mijn vermogen om de taal te buigen. Ik ontdekte dit tijdens mijn studie Social Work. Ondanks mijn buitenlandse afkomst had ik het makkelijker met teksten schrijven dan mijn Nederlandse collega’s. Het was alsof ik door alle lagen van de taal kon doordringen.

Ik denk dat ik de opleiding Social Work alleen nodig had om erachter te komen dat ik een talent had voor schrijven. Maar dit talent zou niks geweest zijn zonder Bart, die mij heeft aangemoedigd om

het daadwerkelijk te gaan doen. Ikzelf had weinig vertrouwen in mijn kunnen.

Dit boek komt voort uit het werk met onze coachees en trainees. Ik ben eenieder zeer dankbaar voor hun input omdat die heeft bijgedragen aan onze deskundigheid. Daarom wil ik iedereen hiervoor bedanken. Al onze coachees en trainees, die hebben bijgedragen aan onze ervaring en zonder wie dit boek niet had kunnen ontstaan.

Ik wil iedereen een hart onder de riem steken:

... de mensen die uitzichtloos zijn en de moed willen opgeven ...

... de moeders en de vaders die verwickeld zijn geraakt in langdurige conflictueuze scheidingen ...

... hun kinderen die gedwongen zijn te moeten kiezen ...

... broers en zussen die verwickeld zijn in erfeniskwesties of in familievetes ...

... mensen die op het werk met toxische mensen te maken hebben

...

... kinderen die overgeleverd zijn aan toxische ouders ...

... eenieder die te maken heeft met een destructieve relatie

GEEF DE MOED NIET OP! WANT JE BENT NIET ALLEEN!

Ik hoop dat dit boek je hart mag raken en jou zal inspireren, zodat je durft op te staan om het leven op te eisen dat jou toebehoort!

Veel leesplezier!

Hoofdstuk I

Wie is de light-psychopaat?

door Bart

Waar denkt u aan als u het woordje ‘psychopaat’ hoort?

Denkt u misschien aan de film ‘Silence of the lambs’, met een schitterende hoofdrol voor Anthony Hopkins, als de kannibaal Hannibal Lector?

Of de film ‘The Shining’ van Stanley Kubrick, met een even fenomenale Jack Nicholson in de hoofdrol, als de dolgedraaide schrijver Jack Torrance?

Of dacht u aan de Netflix-serie ‘House of cards’, met Kevin Spacey als de gewetenloze politicus Frank Underwood?

Dit zijn allemaal psychopaten zoals we ze kennen: ze moorden, martelen en verkrachten.

Light-psychopaten zijn de ‘light’ versie van deze psychopaten.

Een beetje zoals je Coca-Cola hebt en Coca-Cola light.

Coca-Cola light ziet er misschien niet zo schadelijk uit als Coca-Cola, maar je kan er evengoed kanker van krijgen.

Zo is het ook met light-psychopaten.

Want light-psychopaten hebben heel veel trekken gemeen met echte psychopaten.

Een light-psychopaat!?

‘Wat of wie is dat?’ vraagt men zich af.

Een terechte vraag. Maar hoewel dit een oeroud fenomeen is, heeft men er tot nu toe geen duidelijke naam op gekleefd. Dit hoofdstuk geeft een antwoord op deze vraag.

Als je het woord ‘light-psychopaat’ opzoekt op internet, zal je nog niet veel informatie over dit onderwerp vinden. Google zal je alternatieve onderwerpen aanbieden zoals: de psychopaat, de narcist of de

huispsychopaat.

Je zal het woord 'light-psychopaat' meestal vinden op websitepagina's die gerelateerd zijn aan RenaerZainea.

Wij hebben ons voor de term geïnspireerd op het boek van Kevin Dutton – 'De lessen van de psychopaat'. Op pagina 141 van de Nederlandse vertaling van zijn boek gebruikt hij als titel het woord 'psychopaat-light'.

We vonden dat dit woord de lading van ons onderwerp goed dekte en na een beetje 'stileren' kozen we voor 'de light-psychopaat'.

Een light-psychopaat is een lichte versie van de echte psychopaat.

We gebruiken het in dit boek soms afgekort als LP.

De toevoeging 'light' maakt een LP niet lichter dan de echte psychopaat. Een relatie met zo iemand is altijd destructief. Het enige verschil tussen de twee is dat de light-psychopaat geen fysiek geweld gebruikt. Wanneer dit het geval is, hebben we te maken met een echte psychopaat.

De light-psychopaat zal het lichaam van zijn prooi niet letterlijk kapotmaken, maar wel zijn psyche, zijn spirit.

De prooi van de light-psychopaat moet psychisch gebroken door het leven gaan, zonder zelfvertrouwen, als een schim van de man of de vrouw die hij of zij zou kunnen zijn.

De prooi van de light-psychopaat moet zich rot voelen, psychisch verlamd.

Hij moet psychisch bloeden.

Dit wil geenszins zeggen dat dit psychische gebeuk niet kan en zal leiden tot zelfdestructie bij zijn prooien. Maar daarover in een volgend hoofdstuk meer.

Het fenomeen van de light-psychopaat is zeer oud. Toch is het zeer onbekend en begint het pas nu aan de oppervlakte te komen.

Het moment dat ik me bewust werd van het bestaan van light-psychopaten was voor mij een zeer belangrijk keerpunt in mijn eigen leven.

Op advies van een collega las ik in november 2015 om professionele redenen het boek van Jan Storms, 'Destructieve relaties op de schop'.

Ik verdiepte mij in die tijd in complexe scheidingen, en had om die reden een opleiding tot bemiddelaar gevolgd en was erkend bemiddelaar in België. Maar steeds botste ik in die complexe scheidingen op een grens waar ik als coach of bemiddelaar niet voorbij raakte.

Hoewel ik het boek las omwille van professionele redenen, werd mij tijdens het lezen vlug duidelijk dat dit niet de eerste reden was waarom dit boek in mijn handen terechtgekomen was.

Terwijl ik de beschrijving van deze light-psychopaten las, en de manier waarop ze opereren, drong het langzaam maar zeker tot me door dat ik de haarscherpe beschrijving las van ... mijn eigen moeder!

Meer nog, terwijl ik in het boek de uitgebreide beschrijving las van de prooiën van deze light-psychopaten, drong het tot me door dat ik de haarscherpe beschrijving las ... van mezelf als prooi!

Als u het raar vindt dat ik dit over mijn moeder zeg – ik vind het zelf ook raar – dan is de enige reden dat ik deze uitspraken over mijn moeder doe dat zij in 2016 overleed.

Mijn vader was een jaar eerder gestorven.

Zonder het te beseffen heb ik dus mijn hele leven een light-psychopaat kunnen observeren. Vanop de eerste rij. Sterker nog, ik was haar belangrijkste prooi.

Geen slechte achtergrond dus om na mijn humaniora uitgerekend psychologie te gaan studeren.

Na 41 jaar kon ik eindelijk precies mijn vinger leggen op de wonde. Ik kreeg inzicht in problemen die ik al ervaren had vanaf mijn prille jeugd!

Eindelijk had ik een afdoend antwoord gevonden op de problemen die ik al mijn hele leven met me had meegedragen.

Mijn moeder is haar volledige leven huisvrouw geweest. Omdat ik heel vaak bij haar was, kon ik vanop de eerste rij zien hoe zij haar leven vormgaf.

Ik zag bij mijn moeder geen menselijkheid. Al wat ik zag was een berekende, koele vrouw, die op geen enkel moment begaan was met een andere persoon. Ik moest als kind elke dag meespelen in een theaterstuk dat luisterde naar de naam 'Het gelukkige gezin', terwijl mijn moeder in de realiteit elke dag psychisch inbeukte op mij. Dat was mentaal enorm zwaar voor mij.

Ik miste als kind iets waar ik zelf warm van kon worden.

Ik miste schoonheid, ik miste warmte, ik miste authenticiteit.

Wie was mijn moeder?

Waar ging ze voor in haar leven?

Was er iets in haar leven waar ze blij van werd?

Op geen enkele van deze vragen kon ik een antwoord geven.

Dit waren de basisvragen in mijn leven geweest waarmee ik steeds aan de slag was.

Wie was ik?

Waarvoor wilde ik gaan in mijn leven?

Wat gaf mij blijdschap in mijn leven?

Als jongvolwassene was ik steeds op zoek gegaan naar het antwoord op de vraag hoe ik iemand kon zijn die op een intensieve manier in het leven stond.

Deze vraag had me geen dag met rust gelaten.

Toen ik op mijn tweeëntwintig het boek 'De Alchemist' van Paulo Coelho las, voelde dat als een godsgeschenk.

Zelfs vandaag zit er nog steeds een klein dichtgevouwen briefje in mijn portefeuille waarop deze woorden van Paulo Coelho staan: 'Leven is ervoor kiezen iets te doen wat geestdrift wekt in je hart.'

Toen ik in november 2015 het boek 'Destructieve relaties op de schop' van Jan Storms las, voelde ik hoe de puzzel definitief in elkaar viel.

Waarom was ik al die jaren zo rusteloos bezig geweest met de vraag waar ik voor wilde gaan in mijn leven? Waarom was ik steeds op zoek gegaan naar wat mij passioneerde in mijn leven?

Alles had te maken met het feit dat ik als zeer jong kind aanvoelde

dat ik te maken had met een light-psychopaat als moeder, en voelde dat ik van die destructieve en zware energie weg moest.

Light-psychopaten leven als robots. Als buitenstaander denk je dat er allerlei menselijke emoties in hen schuilen, maar in feite zijn ze een leeg vat.

Om de light-psychopaat te kunnen definiëren moeten we in eerste instantie goed begrijpen wat normaliteit is. Hoort daarbij niet ons vermogen tot empathie? We zien het zelfs in het dierenrijk: dieren die elkaar helpen, soms over de soorten heen. Beren die kraaien van de verdrinkingsdood redden. Kippen die katjes adopteren. Geiten die kleine hondjes aan de tepel voeden. Instinct, wil je misschien zeggen? Misschien. Maar als ik kijk naar het wezen van dieren en mensen, vind ik dat empathie een vermogen is. De mens is ook in staat om zijn eigen driften en belangen on hold te zetten, zich in te leven in een andere mens en die belangeloos te helpen.

In het vermogen om belangeloos te handelen schuilt het grootste verschil tussen een 'normaal' persoon en een 'light-psychopaat'.

Een light-psychopaat is een persoon die zijn eigenbelang zal dienen, ongeacht de middelen die hij hiervoor gebruikt, en de methodes, en ongeacht de schade die hij zal aanrichten bij een ander. Een light-psychopaat gaat dit te allen tijde maskeren, meestal door het tegenovergestelde te simuleren.

Een light-psychopaat is niet in staat om gelijkwaardige relaties aan te gaan. Hij is degene die mensen gebruikt voor zijn eigen doelen.

De mensen op wie de light-psychopaat het heeft gemunt zijn de prooien van de light-psychopaat.

Dit zijn mensen die de belangen van de LP moeten dienen. Ongeacht welk soort prooi je bent, is de relatie met een LP zeer destructief.

En dit is tevens de kern van de light-psychopaat: *destructie*. Hij wil iemand psychisch kapot maken, breken, vernielen. Tot er geen spaander meer van heel is. Soms letterlijk.

Dat lijkt misschien zware materie, en dat is het ook, maar in dit boek

zullen we tevens aan het licht brengen dat er een niveau is waarop deze destructieve energie van de light-psychopaat zin krijgt en zelfs nodig is.

De LP's doen zich voor in alle intermenselijke relaties, zoals in vriendschappen, in een gezin, bij partners, burens of collega's. Het probleem is dat de prooi de LP niet direct als toxisch of destructief ziet. Hij ervaart de neveneffecten van een dergelijke relatie via onverklaarbare situaties, problemen met de gezondheid of psychische/emotionele klachten.

Kevin Dutton poneert in zijn boek 'De lessen van de psychopaat' dat we allemaal wel een beetje psychopaat zijn, de ene al wat meer dan de andere, en dat het in onze huidige samenleving zelfs goed is om een beetje psychopaat te zijn.

Hij geeft het voorbeeld van de advocaat die in staat moet zijn om over lijken te gaan, of de crisismanager die in een bedrijf bij momenten zware beslissingen moet kunnen nemen ten nadele van sommige werknemers om zo het bedrijf te helpen overleven.

Kevin Dutton vertolkt zo een standpunt dat we wel vaker horen.

Hij voelt zeker een aantal dingen goed aan, namelijk dat onze samenleving qua energie sterk aanleunt bij die van de light-psychopaat, en dat is zeker een verdienste van hem. Maar zijn analyse klopt niet.

We zijn niet allemaal een beetje psychopaat of light-psychopaat.

Een light-psychopaat is een mens met een zeer specifieke psychische toestand en een ingesteldheid die ook niet in te delen is op een schaal van nul tot tien.

Je bent een light-psychopaat of je bent het niet, je kan het niet een beetje zijn.

Een kind kan zich wel ontwikkelen naar deze toestand. Dat gebeurt geleidelijk. Maar als volwassene ben je honderd procent light-psychopaat en je kan het ook niet herstellen of transformeren naar een psychisch gezonde toestand.

Wat wel zo is, is dat er veel light-psychopaten zijn. Op dit moment vertegenwoordigen ze op zijn minst vijf procent van de bevolking.

Daarenboven hebben ze een enorme manipulatieve kracht, waardoor ze de samenleving, die zich op dit moment nog niet bewust is van hun bestaan, voor een groot deel beheersen.

Onze samenleving heeft dan ook een energie en een structuur die heel erg lijkt op die van de light-psychopaat.

Door het feit dat de light-psychopaten een dermate sterke manipulatieve kracht hebben en onze samenlevingen heel erg resoneren met hun energie, zuigen ze een enorm deel van de mensen mee in hun destructieve kracht en zorgen ze ervoor dat bij veel mensen het slechtste naar boven komt en zij op hun beurt ook gedrag gaan stellen dat heel sterk aanleunt bij de energie van een light-psychopaat. Maar het is niet omdat bepaalde mensen om die reden onprettig of rauw gedrag vertonen, dat ze daarom light-psychopaten zijn. Dat zijn twee totaal verschillende dingen.

Ook het idee van Kevin Dutton dat het goed is om in onze samenleving een beetje psychopaat of light-psychopaat te zijn, kan niet verder van de waarheid liggen.

Deze destructieve energie maakt onze samenlevingen en onze planeet langzaam kapot. Tenzij we als individuele mens de strijd met deze destructieve energie en zijn exponent, de light-psychopaat, aangaan.

Als je de light-psychopaat als zwart voorstelt, is het de bedoeling van de mensheid om opnieuw puur wit te worden, het totaal tegenovergestelde van de light-psychopaat.

Het complexe aan het verhaal is dat we net die zwarte energie en de light-psychopaat nodig hebben om daar te geraken.

De volgende hoofdstukken zijn bedoeld voor iedereen die zich wil wapenen tegen de light-psychopaten en voor zij die in een relatie staan met een light-psychopaat, privé of professioneel. We willen je wapenen met de kennis die nodig is om de light-psychopaten te herkennen en ze te ontwijken en uiteindelijk jezelf definitief te bevrijden uit hun greep.